

Porosz szén és koksz

vetekszik a 6900 kalóriás kokszosodó **Pécsi Tojásbrikett**-szal Kapható: **Pécsi Kőszén telephén, Zrínyi ucca 4-6. sz. Telefon 28-02.**

A városi tisztviselők létszáma

A Délmagyarország keddi számában írt arról a közigazgatási bírósági döntésről, amelyik — egy debreceni esetben, — az ideiglenes városi alkalmazottaknak a nyugellátáshoz való jogát megállapította. A határozat szerint bizonyos szolgálati időt elért ideiglenes alkalmazottaknak a nyugellátáshoz való jogát el kell ismerni.

Nem ismerjük sem azt a jogvitát, amelyet a közigazgatási bíróság eldöntött, sem a közigazgatási bíróságnak határozatát teljes terjedelmében s így nem vonhatunk le belőle következtetést a szegedi közigazgatás személyi ügyeinek intézésére. De ha következtetésre nem is alkalmas a teljes szövegében még ismeretlen bírói határozat, arra mindenképpen alkalmas, hogy figyelmeztetést olvassunk ki belőle s hogy újra aktualissá tegye a szegedi közigazgatás számfeletti s ideiglenes alkalmazottainak égető problémáját.

Egy bizonyos: senkit nem akarunk megfosztani kenyerétől s ha tőlünk függne, inkább szerezniék száz munkanélkülinek munkát, mint hogy egyetlen munkást megfoszunk szerszámaiktól, vagy íróasztalától. De ez a hüségünk, ez a ragaszkodásunk s ez a segítő szándékunk nem tehet bennünket vakká olyan problémákkal szemben, amelyek már nem is mai keletűek, de amelyek minden nap mulásával égetőbbek és megoldhatatlanabbak lesznek. A szegedi közigazgatás személyzete túlméretezett. A szegedi városi háztartás felénél nagyobb összeget költ személyzet fizetésre s akármilyen szociális kötelességteljesítést látunk is abban, hogy a város ragaszkodik minden tisztviselőjéhez és minden alkalmazottjához, a városi alkalmazottak javára betöltött szociális feladat izgalmasan kezd konkurrálni a városi polgárság teherviselő képességével. Amilyen jogosult az a törekvés, hogy a város, ha már mindenkinek munkát adni nem tud, legalább ne vegye el a munkát azoktól, akiknek eddig adott, épenolyan jogosult az az álláspont is, hogy a város adófizetőire ne hárítsák a személyi kiadásoknak nagyobb terhet mint amilyent ez a polgárság el tud viselni.

A mi lelkiismeretünk érzékenységevel nem tudnánk soha hangot adni annak a kívánságnak, hogy a város bocsássa el számfeletti alkalmazottait, de mégis azt mondjuk, bűn, vagy ami még sokkal súlyosabb: hiba volt ennyire felduzzasztani a városi alkalmazottak létszámát. A városnak ma körülbelül 150-nél több alkalmazottja van, mint volt a háboru előtt s ennek a számnak nagysága csak akkor bontakozik ki, ha meggondoljuk, hogy a háboru előtt a városi rendőrség tisztikarával és őrszemélyzetével együtt is emelte a városi alkalmazottak számát. Ma háromszor annyi adóhivatali gyakornok és talán kétszer annyi altiszt teljesít szolgálatot, mint a háboru előtt, — a városházán együtt emelkedett a perzsaszőnyegek száma az altisztek számával s talán ennek az emelkedésnek párhuzamosságában a kor szelleme is szerephez jutott. Egyetlen betöltött állást nem szüntettek be a szegedi közigazgatásban, ellenben törvény ellenére nem egy és nem tíz állást szerveztek meg. A törvény megtiltotta az új állások szervezését és megtiltotta a megüresedő állások betöltését, de ez a törvény nem minden vonatkozásában lépett életbe a szegedi közigazgatás sokszor különálló jogterületén. A belügyminiszter egyszer leirt a városhoz és azt követelte, hogy a város tizenkét ideiglenes napidíjasát bocsássa el. A miniszteri leirat leérkezett, de másnap a tizenkét napidíjas állást tizenkét kezelői állással

szervezték át s vidáman jelentették a belügyminiszternek, hogy már megszüntették az elbocsátani rendelt tizenkét napidíjas állását. Lehet, hogy a város helyesen cselekedett, lehet, hogy emberségesen járt el s talán mi sem cselekedtünk volna másként, de — jellemző adalék marad ez a történet mégis a közigazgatási személyzet felduzzasztásának történetében.

Az elmúlt évben a város polgármestere — hír szerint, mert senki biztos adatot nem tud, — negyvenöt fizetés nélküli városi hivatalnokot alkalmazott. Mondanunk sem kell, hogy ehhez az alkalmaztatáshoz a város polgármesterének joga nem volt, a város polgármestere törvényes alap nélkül kreált és töltött be állásokat. Az a szerencsétlen körülmény, hogy a város „szegényjogos” alkalmazottai fizetést nem kapnak, semmit nem változtat ennek az intézkedésnek törvényességének megítélésén már csak azért sem, mert az ingyenalkalmazottak is jelentenek

anyagi terhet a városnak. Megint azt mondjuk, hogy hír szerint ezek közül az alkalmazottak közül egyik-másik a szegényalaphból, vagy a polgármesteri gyorsalaphból kapott juttatást — fizetés helyett. Nem tudjuk megállapítani ezeknek a híreszteléseknek megbízhatóságát, de mindenesetre kifogásolni kell, hogy ezt megállapítani nem lehet. Ha ez így van, akkor a város szegényei fizetik ezeket az alkalmazottakat. A város ne fogadjon el ingyen-munkát senkitől, akinek munkájára szükség van, annak munkáját fizesse is meg a város, akinek munkájára pedig nincs szükség, annak idejét és munkaerőjét a város ne fogadja el ajándékba. A város polgársága joggal tart attól, hogy új terhek szakadnak nyakába a polgármester tisztviselő-inflációja nyomán, de a város rendszeres alkalmazottainak sem érdeke az, hogy újabb zsilipek felemelésével tovább folytatódjon a személyzet szaporítás s az alkalmazottak számának mesterséges duzzasztása.

Dr. Korpássy Gyula kuriai bíró megdöbbenő öngyilkossága Budapesten

Egy Irányi uccai ház harmadik emeletéről az udvarra ugrott és halálra zúfta magát

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Kedden délután megdöbbenő módon követett el öngyilkosságot a szegedi társadalom egyik ismert tagja, dr. Korpássy Gyula kuriai bíró. Korpássy Gyulát nemrégiben nevezték ki kuriai bírónak. 8—10 nappal ezelőtt foglalta el új hivatalát és Pesten a Váci-ucca 40. szám alatt lévő Erzsébet-penzióban bérelt lakást. Korpássy rendesen bejárt hivatalába, a penzióban ebédelt és ebéd után dolgozni szokott. Négy óra után sétára indult, vacsora után pedig ismét szobájába bezárkózva dolgozott.

Kedden délután négy óra tájban szokott sétájára indult, lakására azonban nem tért többé vissza. A kuriai bírónál semmi olyasfélért nem tapasztaltak, amely arra engedett volna következtetni, hogy öngyilkossági szándékot forgat a fejében és még kevésbé tudják megmagyarázni, hogy miért lett öngyilkos.

Az esti órákban jelentették a főkapitányságnak, hogy

az Irányi ucca 15. számú ház III. emeletéről

egy ismertlen 50 év körüli, elegáns férfi levette magát és az udvar kőkockáin holtra zúfta magát. Az öngyilkos férfi zakóban és kalap nélkül

ment fel a harmadik emeletre. A rendőri bizottság átvizsgálta ruházatát, de semmiféle igazoló írást nem találtak zsebeiben. A kórházban a bizottság Pálffy Lázár szegedi szabómester címkéjét találta. A rendőrség már arra gondolt, hogy a szabómester segítségével állapítja meg az öngyilkos személyazonosságát, amikor a házmaster a mosókonyhában

megtalálta az öngyilkos télikabátját és kalapját.

A télikabát zsebében vasuti arcképes igazolvány volt, melyből kiderült, hogy az öngyilkos Korpássy Gyula kuriai bírónak azonos. Megállapította a rendőrség, hogy az öngyilkos bíró télikabátját és kalapját a mosókonyha ablakán át bedobta és zakóban sietett fel az emeletre.

A rendőri bizottság a késő éjszakai órákig nyomozott, hogy megállapítsa

az öngyilkosság okát,

de erre vonatkozólag semmiféle adatot nem sikerült találni. Korpássy Gyula bucsulevelet, amelyben megmagyarázta volna elhatározásának okát, nem hagyott hátra. Valószínűnek látszik, hogy tettét pillanatnyi elmezavarásban követte el.

Szegeden nem találják magyarázatot a tragédiára

(A Délmagyarország munkatársától.) Korpássy Gyula tragédiájának híre mindenütt nagy megdöbbenést keltett Szegeden. Legközelebbi hozzátartozói, legjobb barátai értetlenül állnak a hír előtt, még elképzelni sem tudták, hogy mi lehetett a köztisztviselőben álló, kiegyensúlyozott életű bíró összeroppanásának előidézője.

MOZI

Belvárosi Szerdán utoljára Széchenyi Szerdán Korzó Szerdától	Liane Hald Onagusa nem akar gyereket Szünet! Szünet!
--	---

A hír szinte percek alatt elterjedt az egész városban és mindenütt a legnagyobb részvétet keltette. A kuriai bíró ismerősei mindent megdöbbenve tárgyalták a történeteket és magyarázatot kerestek rá, de elfogadható magyarázatot senki sem talált. A hírt először Korpássy Gyula ügyvédjelölt fiával közölték az esti hangversenyen. A fiu értesítette azután édesanyját, aki teljesen összeroppan a tragédia sulya alatt. Betegen, szinte önkivületi állapotban ült éjjel a budapesti személyvonatra, hogy szerencsétlen férje holttestéhez utazzon.

Korpássy Gyula régi ismert szegedi családból származik. Korpássy Elemér árvaszéki ülnök féltestvére és Tamasváry József gyógyszerész felesége az édestestvére. Bírói pályáját a szegedi járásbírószágon kezdte, ahol először joggyakornok volt, majd járásbíróvá nevezték ki és évekig ítélkezett a járásbírószági ügyekben. Aránylag rövid idő múlva érte el törvényszéki bírói kinevezését és nemsokkal később átkerült az ítélőtáblához elnöki titkárnak. Táblabíró lett és legutóbb a polgári fellebbezési tanács élén működött.

Egy hónappal ezelőtt érte a legmagasabb kitüntetés: kuriai bírónak nevezték ki az alig 56 éves embert és fölhelyezték a legfelsőbb bírósághoz. Kinevezése mindenütt örömet keltett, a szerencsekíváratok özönével halmozták